

Nieuwsbrief januari 2025

Lieve broeders, zusters en vrienden,

Jawel! We zijn aanbeland in een spiksplinternieuw jaar. Dat ging snel. Toch willen in deze brief nog even stilstaan bij de gebeurtenissen van vorig jaar—in het bijzonder het bezoek aan ons dorp in december.

We hadden het al een beetje laten doorschemeren op social media, maar er is zo veel moois te vertellen dat we wat meer schrijfruimte nodig hebben. Met andere woorden: Deze nieuwsbrief is lang dus gaat u er maar even goed voor zitten! U kunt de brief ook online lezen. De online versie heeft meer foto's en zelfs een paar video's.

YES! De verscheping is aangekomen

Eind november is de verscheping van ons vertaalwerk aangekomen. De 800 kilo wegende pallet werd samen met allerlei goederen van MAF en Helimission afgeleverd in Tana. De zendelingen van deze twee organisaties hebben het van het depot opgehaald en vlak bij ons huis konden we het uit hun vrachtauto overladen in onze auto—die dan ook gelijk flink in de vering begon te zakken 😊

Eenmaal netjes gestapeld in onze garage, moesten we nog wel even geduld hebben met het openmaken. De douane wilde eerst nog een inspecteur sturen om te controleren of we geen stoute dingen in de dozen hadden gestopt. Gelukkig hoefden we niet lang te wachten en konden we de boekjes eindelijk bekijken. Ze zien er fantastisch uit! De verspreiding van Gods woord kan beginnen.

Het afdrukken en verscheping van het vertaalwerk is één grote gebedsverhoring. We hebben al eerder gemeld dat er voor ons geen kosten aan het afdrukken verbonden waren. Maar er waren nog wel wat onvoorziene kosten. Om het materiaal in de hoofdstad te krijgen hadden we nog 576 Euro nodig. Dat hebben we met u in de laatste nieuwsbrief gedeeld en binnen een week was dit ook opgelost. Wat een zegen!

Nog even voor de Kerst langs

Een trip naar ons dorp, Maroamboka, vergt altijd aardig wat voorbereiding. Zo ook deze keer. In de vorige brief hebben we vermeld dat ik (Jurgen) drie mensen zou meenemen, Tiavina, Neto, en Jonoro. Jammer genoeg moest Tiavina afhaken. De lege plaats in de auto werd gretig ingenomen door Issa.

Neto ging vooral mee om ervaring op te doen terwijl Jonoro mogelijk tot bemoediging kon zijn voor onze vrienden in het gebied. We wisten niet zo goed wat we moesten verwachten omdat de mensen in ons dorp voorheen erg terughoudend waren naar vreemdelingen. We hebben wel eens bezoek gehad toen we nog in het dorp woonden. Toen we onze vrienden wilde voorstellen aan de dorpelingen was er geen kip meer te bekennen en sommigen hadden zichzelf verstopt in hun huis.

De reis stond gepland van 16 tot 23 december. Daarvan moet je dan vier dagen rekenen voor het reizen zelf. Om het ons wat gemakkelijker te maken hebben we iemand uit het dorp, Narfelo, gevraagd om voor ons te koken.

Van de ene verbazing in de andere

Onderweg stoppen we altijd voor de nacht in Ranomafana. Dit is al redelijk dicht in de buurt en veel van de mensen in en rondom Ranomafana zijn of spreken Antanala. We hebben het vertaalwerk hier al vaak getest. Jonoro ging 's avond even aan de wandel en ontmoette de lokale dominee. Hij deed gelijk waar hij goed in is: contact leggen. Jonoro sprak over het werk dat wij doen. De dominee vertelde hem dat hij hier al van op de hoogte was. Hij wist dat ik al diverse keren op de markt het Evangelie gedeeld had in het dialect. De buitenlander, die zichzelf *vader van Vanya* noemt, was al behoorlijk bekend in het dorp. De dominee wilde mij graag ontmoeten om eens te horen hoe we elkaar kunnen helpen. Jonoro maakte de afspraak dat we op de terugweg bij hem langs zouden komen. Dat was verbazend snel geregeld!

Eenmaal aangekomen in het dorp werden we hartelijk ontvangen. De mensen waren zo blij dat Issa en ik weer thuis waren. Eén persoon dacht dat we misschien wel dood waren want normaal kwamen we veel vaker thuis. Tja, we kunnen dan wel in Tana wonen, maar volgens de mensen in ons dorp is dat niet echt waar we thuis horen.

Maar wat schetst mijn verbazing? De mensen liepen direct op Jonoro en Neto af, en begonnen gelijk gezellig met ze te praten. Ondanks dat Neto's Malagasy beperkt was en Jonoro's Malagasy anders klonk dan de taal in het dorp, namen de mensen uitgebreid de tijd om ook hen te verwelkomen. Niks geen angst of verlegenheid. "Nee", zeiden de mensen, "Jonoro en Neto waren immers meegenomen door de vader van Vanya, dus die zijn gerust te vertrouwen."

Het eerste bezoek

Ondanks de hitte hebben we onze dagen in Maroamboka goed besteed. We zijn vooral 's ochtends er op uit getrokken om mensen te ontmoeten.

Fanja was uiteraard de eerste bij wie we op bezoek gingen. Fanja en haar man Sylvestre waren de mensen die ons in 2016 hebben geïntroduceerd bij de mensen. We hebben altijd heel veel steun van dit echtpaar mogen ervaren.

Sylvestre en Fanja zijn zeer nauw betrokken bij de *kerk van Jezus Christus op Madagaskar* (FJKM). Jammer genoeg was Sylvestre niet thuis, maar dat weerhield Fanja er niet van om ons uit te nodigen voor een heerlijke maaltijd.

De grap was dat zij en Jonoro elkaar nog kenden van een bijbelschool die ze in hun jonge jaren hadden bijgewoond. De gesprekken verliepen hierdoor bijzonder vlot en afspraken waren snel gemaakt.

We hebben met haar onze plannen gedeeld om studenten van diverse Bijbelscholen naar Maroamboka te sturen. In Maroamboka zouden ze dan een stuk praktijkervaring kunnen opdoen. Ze kunnen dan leren hoe het is om in afgelegen gebieden het Evangelie te verkondigen. Fanja was enthousiast en graag bereid om te helpen waar nodig. Dat niet alleen, maar ze kent zo ongeveer iedereen en elk dorp in de omgeving. Ze is een grote bron van informatie! Fanja zal ter zijnentijd jonge christenen mobiliseren die met de studenten mee kunnen gaan om ze de weg te wijzen en om ze voor te stellen aan de mensen in de afgelegen dorpjes.

De kerk groeit gestaag

Natuurlijk zijn we ook bij de vader van Mainty en de vader en moeder van Luka op bezoek geweest. Deze broeders en zuster zijn de onderwijzers in de plaatselijke Lutherse kerk (FLM). De vader van Mainty gebruikt al heel lang de vertaalde Bijbelverhalen om nieuwe gelovigen de grote lijn van verlossing in de Bijbel te onderwijzen.

De vader van Mainty vertelde ons van alle gebeurtenissen in het gebied. De Lutherse kerk in Maroamboka is te klein geworden! Wat is er gebeurd? Het dorp Tsiombivohitra waar ik, Jurgen, jaren lang bijna wekelijks heen ging om de Bijbelverhalen te onderwijzen, kent nu een grote groep christenen. Toen ik daar voorheen kwam, werd me verteld dat er maar twee jonge mensen waren die ook in Jezus geloofden. Er werd een beetje op dit stel neer gekeken omdat ze niet meededen aan de traditionele voorouder verering. De jonge koning van het dorp snapte wel dat het Evangelie belangrijk was maar had voorsnog geen interesse om de weg van Jezus te gaan—het zou immers betekenen dat hij dan niet langer koning mocht blijven als hij wel christen zou worden.

Eerlijk gezegd werd ik wel eens moedeloos van het werk in Tsiombivohitra. Maar de Heer gaat door. Ergens vorig jaar leek het gezaaide zaad wortel te schieten. Eerst kwam het jonge stel op de zondagochtenden naar Maroamboka om samen met de broeders en zuster in de FLM de Heer te zoeken. Maar niet veel later namen ze nog twintig andere mensen uit Tsiombivohitra in hun kielzog mee. Eén van die mensen is de vrouw van de koning!

Het tij in Tsiombivohitra lijkt gekeerd. Het is maar een klein dorp wat betekent dat de gelovigen langzamerhand de meerderheid begint te worden. Omdat het zeven kilometer is naar Maroamboka, hebben ze nu met de leiding van de FLM afgesproken dat ze een zustergemeente gaan bouwen in Tsiombivohitra.

Maar dit dorp is niet het enige dorp waar mensen tot een levend geloof in Christus komen. De vader van Mainty wist ons te vertellen dat er plannen liggen om in nog minstens twee andere dorpen een kerk te bouwen.

Samenwerking

Toen wij in 2017 in het dorp kwamen wonen leek er nog niet zo veel spaken van samenwerking tussen de FLM en FJKM. Ondertussen lijken de christenen uit deze kerken zich dat niet meer te herinneren 😊

Dezelfde vraag als die we bij Fanja hadden neergelegd, stelden we ook aan de vader van Mainty en de vader en moeder van Luka. Zouden ze bereid zijn om studenten te helpen in hun bezoeken aan omliggende dorpen? Zo ja, zouden ze dan ook bereid zijn om dit samen met de christenen uit de FJKM op te pakken. Beide vragen werden met een volmondige 'ja' beantwoord. We volgens immers dezelfde Heer! Dit is goed nieuws want het betekent dat we uit een grote vijver kunnen vissen wat betreft helpers.

De twee voorgangers

Toch wilde ik heel graag nog de FJKM-voorganger, Oliva, ontmoeten. Oliva is nog jong en zijn vrouw is recent in de hoofdstad bevallen van hun eerste dochter, Gloria. We zijn bij hem op bezoek geweest. Oliva blijkt een talenknobbel te hebben. Hij spreekt prima Engels en bleek tijdens het gesprek zonder veel problemen over te schakelen naar het Portugees zodat Neto hem ook kon verstaan.

Oliva was erg enthousiast over het vertaalwerk en wil er graag mee aan de gang. In februari gaat hij echter net even buiten ons gebied wonen. Het leven in ons gebied is erg lastig. Vooral als je een klein kindje hebt en een vrouw die nog niet hersteld is. Het dorp waar Oliva gaat wonen ligt zo'n 25 kilometer verderop en heeft direct toegang tot schoon water, elektriciteit, en een doorgaande hoofdweg naar andere grote steden. Ook in die omgeving wordt ons vertaalwerk erg gewaardeerd en wil hij het dus graag gebruiken.

De tweede voorganger die we nog gesproken hebben is onze goede vriend Doris. Doris is de voorganger van een pinkstergemeente. Zijn kerk telt nu zo'n negentig vaste bezoekers. Doris woont in Tanambao. Dit was het eerste dorp dat ik in begin 2018 begon te bezoeken. Toen Doris en zijn vrouw Alphossin daar in augustus 2018 kwamen wonen hebben we afgesproken dat ik voortaan andere dorpen zou gaan bezoeken. Het werk van Doris en Alphossin wordt duidelijk gezegend. De negentig gelovigen zijn immers niet de enige gelovigen in Tanambao. Er is nog een groepje dat uit is gegaan naar de FLM in Maroamboka. Dat is niet zo gek als je bedenkt dat de FLM één van de meest bekende kerkgenootschappen op Madagaskar is. De FLM staat bekend als solide en betrouwbaar. De kerk (Rhema) die Doris en Alphossin hebben gesticht is wat minder bekend en dus kiezen sommigen liever voor de FLM. Doris vindt het prima, zolang de mensen Jezus maar gaan volgen!

Waarom Maroamboka?

Ons dorp Maroamboka is eigenlijk maar klein als je het vergelijkt met het centrale dorp van ons gebied, Sandrohy. Zoals in het Nederlandse Noord-Holland, Schagen *de* gemeente is, en Burgerbrug een dorp binnen die gemeente is, zo is Maroamboka een dorp binnen de gemeente Sandrohy.

Eigenlijk is Sandrohy de centrale plek voor de kerken—het bolwerk van christenen. De voorganger van de FJKM woont daar en het kerkgebouw is er één van steen met een metalen dak. Ook is het de centrale plek van bijna alle kerkelijke festiviteiten.

Maroamboka daarentegen is de plek van de toverdokters. In en rond Maroamboka wonen en werken er zeven! Sommigen van hen zijn zo machtig dat er soms mensen helemaal uit de hoofdstad komen om hen te raadplegen. Kortom, Maroamboka was min of meer het bolwerk van de boze.

En juist in Maroamboka groeit de kerk! En het is Maroamboka waar de mensen naar toe komen om meer te horen over het Evangelie. Waarom? Geen flauw idee, maar Issa merkte op dat de Here humor heeft. Issa zei: *"de boze zal wel blij geweest zijn toen wij uit Maroamboka weg gingen. Maar het is alsof God de boze uit zijn droom heeft geholpen door Maroamboka juist te gebruiken voor Zijn machtige werk"*. 😊 Ik vind Issa's conclusie goed klinken.

Toch ook tegenslag

Hoewel we het liefst alleen maar 'goed-nieuws-brieven' zouden willen schrijven, ontkomen we niet aan het feit dat we soms ook tegenslagen ervaren.

Bezoeken aan het dorp lijken de aantrekkingskracht op ongevallen te hebben. Eerder heeft Siemen al eens, na een valpartij, een spoedbezoek aan de tandarts moeten afleggen. Een andere keer heeft Issa een vleeswond in het zwembad opgelopen. En terwijl ik deze keer in het dorp was, heeft Katja haar sleutelbeen gebroken.

Als ik in het dorp ben proberen we elkaar dagelijks even te bellen. Dus toen Abbey me vrijdagmiddag belde, nam ik niets vermoedend de telefoon op. "Hoi pappa! Kunt u mij even wat beltegoed geven?" Toen ik haar vroeg waar ze het voor nodig had, vertelde ze me dat ze een taxi moest bellen om naar het ziekenhuis te gaan ... WAT?! Dat was het moment dat Abbey beseftte dat ik nog niet wist wat er gebeurd was.

Abbey gaf de telefoon snel aan Katja zodat die me het hele verhaal kon vertellen. Ik hoefde niet direct terug naar huis te komen want ze wisten zelf ook wel hoe ze in het ziekenhuis moesten komen 😊

Na het weekend kwamen we weer thuis. Naast alle online adviezen zijn Katja en ik nog naar een ander ziekenhuis geweest. Het algemene advies lijkt te zijn om het niet direct te opereren. Het sleutelbeen zal vanzelf weer aan elkaar moeten groeien. Mocht er nu een blijvende immobiliteit zijn dan kan het alsnog operatief verholpen worden.

Ondertussen loopt Katja dus met een schouder die niet mee wil werken. Het doet gelukkig een stuk minder pijn dan als in de eerste twee weken, maar leuk is het niet. Gelukkig zijn we gezegend met kinderen die van wanten weten. Alle vijf helpen ze (eigenlijk zoals gebruikelijk, maar dan iets meer) in het huishouden.

We moeten wel een beetje uitkijken omdat ons motto dat je een knuffel moet voelen, nu wel wat anders uitpakt. Nu moet een knuffel heel zacht en voorzichtig gegeven worden.

Volgende reis

De volgende trip staat alweer op de agenda. Ik hoop maandag 20 januari weer af te reizen naar Maroamboka. Dit keer samen met Abbey en Siemen.

De reis is driedelig. Halverwege de heenreis zal ik aansluiten bij een Amerikaanse zending, Matt Espeland, die een kerk heeft gesticht op de grens van het Antanala-gebied. De bedoeling is dat ik daar ga kijken of deze mensen ook baat hebben bij ons vertaalwerk. Mocht dit het geval zijn dan kan Matt het materiaal gebruiken om op die manier de mensen in hun eigen dialect te onderwijzen.

In Maroamboka ga ik de waterleidingen rondom het huis vernieuwen met sterke flexibele leiding. De huidige (pvc) leidingen zijn compleet verweerd en scheuren bij de geringste stoot. Als we wel studenten in huis krijgen hoeven ze zich daar in ieder geval niet om te bekommeren.

Te derde heb ik met Menja afgesproken dat we weer verder gaan werken aan het boek Genesis. Genesis, met zijn 50 hoofdstukken, is een groot project en zal nog wel even duren voordat het klaar is voor de eerste proeflezingen.

Zowel Abbey, als Siemen en ik hebben er weer heel veel zin in!

Tot slot

Lieve vrienden. Een lange nieuwsbrief deze keer. Normaal proberen we het korter te houden, maar zoals u hebt kunnen lezen zou dat geen recht gedaan hebben aan alles wat er gebeurt en gezegd is.

We hopen dat u na het lezen van deze brief, net als wij, ook uitzielt naar wat de toekomst gaat brengen. We kunnen plannen maken maar één ding weten we zeker: "wat de Heer van plan is, gebeurt." (Spreuken 19:21)

We voelen ons bevoorrecht dat we zo veel steun krijgen in ons werk.

Bedankt voor uw gebed, medeleven, en ondersteuning! Samen met jullie willen we op de Heer blijven vertrouwen! Want God is goed, altijd! En altijd is God goed!

We wensen u van harte Gods zegen toe!

Katja & Jurgen

Vanya, Issa, Abbey, Dani en Siemen Hofmann

Jurgen & Katja

God dienen op Madagaskar

Volg ons

<https://www.jurgenenkatja.nl/>
<https://eu.aimint.org/>
<https://gab.com/jurgenenkatja>
<facebook.com/jurgenenkatja>
[Vaovao Mahafaly Antanala](https://www.youtube.com/user/jurgenenkatja)
[youtube.com/user/jurgenenkatja](https://www.youtube.com/user/jurgenenkatja)
<https://www.odyssey.com/@jurgenenkatja>

Contact

Jurgen & Katja Hofmann
Vanya, Issa, Abbey, Dani & Siemen
Postadres:
BP714, Antananarivo 101
Madagaskar
contact@jurgenenkatja.nl
Contact persoon Nederland:
David Pavlotzky
Tel: +31 (0)6-54203683
Ga naar onze website voor andere manieren van contact.

Geven?

<https://www.jurgenenkatja.nl/geven/>
Of zelf:
IBAN: NL91 RABO 0155 6577 12
T.a.v.:
'AIM International' te Wageningen
O.v.v. :
Project Zendingwerk Madagaskar
Of voor de auto:
Project Zendingwerk Madagaskar – auto*
Uw giften zijn fiscaal aftrekbaar
finance.nl@aimint.org
Tel.: 0317-712467

*Het geld in het autofonds gebruiken we tevens voor onderhoud van de motor, maar afgezien van nieuwe banden verwachten we geen grote kosten.

Gebeds/dankpunten:

Dankbaar zijn we, omdat:

- 1) we een grote en machtige God dienen;
- 2) God dagelijks toevoegt aan de gemeente;
- 3) de fantastische tijd in het dorp;
- 4) we zo'n goede relatie hebben met de dorpelingen;
- 5) de vertaalde boekjes aangekomen zijn;

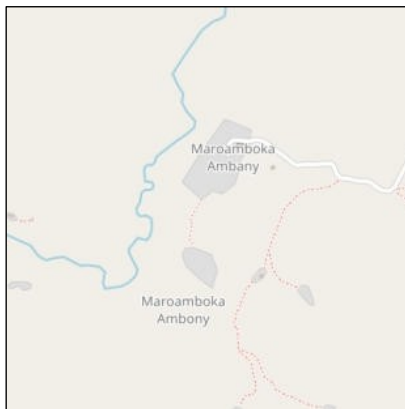
Bidt voor/dat

- 6) onze financiële stand weer op peil komt;
- 7) De volgende trip naar ons dorp;
- 8) een volledige genezing van Katja's sleutelbeen en schouder;
- 9) het vertaalwerk bij de juiste mensen te krijgen;
- 10) de plannen om studenten naar het dorp te brengen mogen lukken.

Waar dienen we?

Locatie Openstreet Maps:
Maroamboka, Madagaskar-
[21.59506/47.87529](https://www.openstreetmap.org/?lat=21.59506&lon=47.87529)

Locatie Google Maps:
Maroamboka, Madagaskar-
[21.595055,47.875621](https://www.google.com/maps/place/Maroamboka,+Madagaskar/@21.595055,47.875621,15z)

Disclaimer

We zijn heel dankbaar voor uw interesse in ons werk onder de Antanala mensen op Madagaskar. We waarderen de betrokkenheid en ondersteuning van de mensen die God om ons heen heeft gezet. Dit werk is veel groter dan ons gezin en we zouden het niet alleen kunnen doen. U hebt zich ofwel opgegeven voor deze nieuwsbrief of u hebt een belangrijke rol gespeeld in onze levens waardoor we dachten dat u graag op de hoogte zou willen blijven wat betreft onze 'reis'. Als u de nieuwsbrief niet langer wilt ontvangen kunt u zich afmelden via de link hieronder:

afmelden@jurgenenkatja.nl